

“Καὶ ὁ Δανιὴλ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ τρίς τῆς ἡμέρας, προσευχόμενος καὶ δοξολογῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.” (Δανιὴλ ς. 10.)

(Διὰ τὴν ἐφ. τῶν Παίδων.)

ἽΠοθέωσθε ὅτι ὅλοι οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται ἔχουν ἀκούσει τι περὶ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρὸς, πόσον ὁ Θεὸς τὸν ἠγάπησεν καὶ τὸν ἡλευθέρωσεν ἐκ τοῦ στόματος τῶν λεόντων.

Τώρα, διατί ὁ Θεὸς ἔδειξε τοσαύτην με-γάλην ἀγάπην πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλαβεν ὑπὲρ αὐτοῦ τοσαύτην φροντίδα θέλω σᾶς εἰπεῖν. Ὁ Δανιὴλ ἦτο ἀγαθὸς καὶ ἐτήρει τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, προσευχόμενος πάντοτε εἰς αὐτόν· καὶ ὅτε ὁ Βασιλεὺς ἐπειλῆσεν ὅτι ἤθελε ρίψει εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων πάντας τοὺς προσευχομένους εἰς ἄλλον τινὰ ἐκτὸς αὐτοῦ, ὁ Δανιὴλ ἀφόδως καὶ τακτικῶς ἐξηκολούθει πᾶσαν ἡμέραν νὰ γονατίζῃ ἐνώπιον τοῦ παντοδυναμοῦ αὐτοῦ Πατρὸς.

Ὁ Δανιὴλ εἶχε μάθει νὰ προσεύχεται ἐκ νεότητος, καὶ ὅταν ἔφθασεν, ἡ ὥρα τῆς αὐστηρᾶς δοκιμασίας ἦτο ἐτοιμος νὰ θυσιάσῃ καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ μᾶλλον παρὰ νὰ ἀφῇσῃ τὸ μέγα τοῦτο προνόμιον. “ὦ, πόσον ὠραῖος χαρακτήρ!”

Λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν τοῦ Δανιὴλ; “ὦ, μάλιστα, παιδιὰ μου, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς πάντοτε εἰσακούει τὰς δεήσεις τῶν ἐπικαλουμένων αὐτὸν, καὶ ἦτο μετ’ αὐτοῦ ἐν τῷ φοβερῷ ἐκείνῳ λάκκῳ, καὶ τὸν ἡλευθέρωσεν ὅχι μόνον ἀπὸ τῶν λεόντων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Λοιπὸν, μικροὶ μου φίλοι, ποσάκις προσεύχεσθε σεῖς εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Δανιὴλ; Γονατίζετε ποτὲ ἐνώπιον αὐτοῦ; Ἐκφράζετέ ποτε τὴν εὐγνωμοσύνην σας δι’ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια σεῖς λαμβάνετε πᾶσαν ἡμέραν; Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρὸς πρὸς ὅλους.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Κουάκε-

ρός τις ἀπαντήσας μίαν ἡμέραν παιδίον ἔχον τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας ἀκάθαρτα, τὸ ἐπλησίασε καὶ τὸ ἠρώτησεν, ἂν ἐσπούδασε *χημείαν*.

— Χημείαν! “Ὁχι, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον μετ’ ἐκπλήξιν.

— Λοιπὸν, — παιδί μου, — ἐγὼ νὰ σὲ διδάξω πῶς νὰ ἐκτελέσῃς ἐν περιέργῳ *χημικὸν πείραμα*. Πήγαινε εἰς τὴν οἰκίαν σου, πάρε ὀλίγον σαποῦνι καὶ νερόν καὶ τρίψε καλῶς τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖράς σου· δὲν ἡμπορεῖς νὰ φαντασθῇς πόσον ὠραίους ἀφροὺς σχηματίζει καὶ πόσον λευκώτερα τὸ πρόσωπον

καὶ αἱ χεῖρές σου θὰ φαίνωνται· τοῦτο εἶναι *χημικὸν πείραμα* καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ τὸ δοκιμάσῃς!

— “Ὅταν ὁ βρετανὸς ναύτης ἐκπλήξῃ ἀπὸ τοῦ λειμένου· ἡ προσευχὴ τοῦ εἶναι—“Φύλαξόν με, Θεέ μου· τὸ πλοῖόν μου μικρὸν εἶναι, καὶ ὁ Ὁκεανὸς σου εὐρύς.” Πόσον ὠραία ἐκφράζει ἡ δέησις αὕτη τὴν κατάστασιν ἐκάστου ὁπαδοῦ τοῦ Χριστοῦ πλεόντος εἰς τὸ πέλαγος τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἀμαρτίας!

— “Ἄν καὶ ἦναι τῶν ἀδυνάτων νὰ καταλάβωμεν τὰ Χριστιανικὰ μυστήρια, δυνάμεθα ὅμως νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ ἱκανότητος αὐτῶν νὰ προξενῶσιν εὐσεργητικὰ τινὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν μας ἀποτελέσματα. Ἡ θρησκεία, ὡς ἡ φύμη τοῦ Ποιητοῦ, κρύπτει μὲν τὴν κεφαλὴν τῆς μεταξὺ τῶν νεφῶν, ἀλλ’ ἐμποροῦμεν νὰ θεωρῶμεν τὰ ἔχνη αὐτῆς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, καὶ νὰ παρατηρῶμεν ὅσα μᾶς στρώνονται εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἀγαθὰ.

— Κανεῖς δὲν χρεωστεῖ νὰ μάθῃ καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ πάντα· τοῦτο εἶναι ἀδύνατον. Καθεὶς ὅμως χρεωστεῖ νὰ ἐπιμελῇται τὸ ἴδιόν του πνεῦμα· διότι ἄλλως μένει ὡς ἄκαρπος ἐρμημία, ἢ ὡς δάσος τριβόλων καὶ ἀκανθῶν. Ἀγνοία καθολικὴ καὶ πλάναι ἀπειροὶ καλύπτουν τὸν παντάπασιν ἡμελημένον καὶ ὅλως ἀκαλλιεργητὸν νοῦν.

— “Ὅσοι φθείρουν τὴν υἱεῖαν τοῦ σώματος δι’ ἀκρατείας καὶ βίου ἀτάκτου γίνονται αὐτόχειρες ὅχι δι’ ὀλιγώτερον παρ’ ὅσοι κρεμάζονται, ἢ φάρμα κεύονται ἢ πνίγονται.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίς οἰκογενειακὴ, ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος ἐκδιδόμενη περιέχει ὅλην ἀρμόζουσαν εἰς πάντα τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν καὶ ἐν τέλει δίδει βραχεῖαν σύνοψιν τῶν κυριωτέρων νέων τῆς ἐβδομάδος· τιμὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα δραχ. 6. διὰ τὴν πρωτεύουσάν κατὰς ἐπαρχίας· διὰ τὴν Τουρκίαν δραχ. 10. Ὅστις κάμῃ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἀποστείλῃ τὴν συνδρομὴν των λαμβάνει ἐν φύλλον δωρεάν.

 Ὅσοι τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις συναδέλφων ἀναγγείλωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος των τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων, θέλουσι λαμβάνει τὸ φύλλον δωρεάν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐπ’ αὐτῆς πεφωτισμένη καὶ ἀμερόληπτος κρίσις των θέλει χρησιμεύσει πρὸς βελτίωσιν τοῦ μικροῦ τούτου φύλλου.

Ὁ Συντάκτης Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.